

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9542

гр. София, 10.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в закрито заседание на 10.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

като разгледа дело номер **5293** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от Гражданскопроцесуалния кодекс /ГПК/, във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба от процесуалния представител на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП за допълване на Решение № 36100/03.11.2025 г., постановено по адм. дело № 20237010705293/2023 г. по описа на Административен съд София – град, в частта му за разноските на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Ответникът – „РОМПЕТРОЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Б., изразява становище за неоснователност на постъпилото искане в частта за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 46 432,75 лева, като излага съображения за неговата прекомерност. Не се противопоставя на претенцията за присъждане на разноски за внесения депозит за експертизата в размер на 3 229 лева.

Съдът след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, подадена от легитимирана страна, в законовия срок по чл. 248, ал. 1 от ГПК и при наличие на правен интерес.

Разгледана по същество, същата се явява частично основателна.

Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК, приложима по силата на препрещаната норма на чл. 144 АПК постановява, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските.

С Решение № 36100/03.11.2025 г., постановено по адм. дело № 20237010705293/2023 г. по описа на Административен съд София – град е отхвърлена жалбата на „РОМПЕТРОЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], ет. 6, представлявано от изпълнителния директор А. К., срещу Ревизионен акт № Р-29002922002428-091-001/03.01.2023 г., издаден от М. Х. С. - орган, възложил ревизията и Е. К. З. - ръководител на ревизията, в частта му потвърден с Решение № 396/30.03.2023 г. на Директор на Дирекция „ОДОП“ – С., с който е определен корпоративен данък за довносяне общо в размер на 952 446,25 лв. и са начислени

лихви за забава в размер на 499 737,71 лв.

В хода на устните състезания по делото, е направено искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на направените по делото разноски, като е приложен и списък на разноските. От съда се иска присъждане на разноски в общ размер на 49 661,75 лева, от които 46 432,75 лева юрисконсултско възнаграждение и 3229 лева за внесения депозит за назначаване на експертиза по делото.

С постановеното по делото решение съдът не се е произнесъл по искането на страната за присъждане на разноски. Обосновани са доводите, че съдът дължи произнасяне и по разноските, сторени при разглеждане на делото. Отговорността за разноски е свързана с изхода на правния спор и е негова последица. На основание чл. 161, ал. 1 ДОПК на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата, а на административния орган вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат.

На първо място, съдът намира за основателно искането за допълване на решението и присъждане на разноски за сумата от 3 229 лева, която стойност, на основание чл. 3, ал. 3 във вр. чл. 12, ал. 1 вр. чл. 3 от Закона за въвеждане на еврото в Република България, е в размер на 1651,07 евро, представляваща внесения по делото депозит за възнаграждение на вещите лица по изпълнените по делото експертизи.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.), за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 7 от Наредбата за процесуално представителство, защита и съдействие по дела при интерес от 1 000 000 лв. до 10 000 000 лв. възнаграждението е в размер на 39 650 лв. плюс 1,5 % за горницата над 1 000 000 лв.

С оглед цитираната разпоредба и при материален интерес от 1 452 183,96 лв. от ответника са претендирани разноски в размер на 46 432,76 лв. ($39\,650 + 1,5\% \text{ от } 452\,183,96 = 46\,432,76$ лв.). При разглеждането на делото са проведени общо десет открити съдебни заседания с призоваване на страните, като процесуалният представител на ответника е проявил активност.

Следва да се посочи приетото в решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС, в което са изложени съображения, че с оглед предимството на правото на Съюза, националният съд е натоварен в рамките на компетентността си с прилагане на разпоредбите на правото на Съюза, като е длъжен в случаите, когато това се налага да вземе решение да остави без приложение всяка национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред. СЕС, в същото решение е приел, че Наредба № 1/09.07.2004 г. е издадена от съсловна организация - Висш адвокатски съвет, макар и по законова делегация, която определя минимални размери на адвокатските възнаграждения, под размера на които не може да се договаря по - ниско възнаграждение на адвокат, нито съдът разполага с това право съгласно нейните разпоредби. В решението си СЕС е развил доводи, че процесната Наредба нарушава забраната по чл. 101, ал. 4 от ДФЕС (ограничение на конкуренцията), поради което националният съд може да не я приложи. При въведеното ограничение от Висшия адвокатски съвет за размера на минималните размери на адвокатските възнаграждения, в решението на СЕС е прието, че с него в Наредбата е налице ограничение на конкуренцията "с оглед на целта" по смисъла на чл. 101, параграф 1 от ДФЕС, във връзка с чл. 4, параграф 3 ДЕС. Именно с въведената от СЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики, съдът категорично е приел, че националният съд е длъжен да не приложи национална правна уредба, вкл. и когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги. В решението си

СЕС е приел и въз основа на предходно решение по съединени дела С-427/16 и С-428/16 - т. 51, че определянето на минималните размери на адвокатските възнаграждения и установяването им като задължителни с национална правна уредба, е равнозначно на хоризонтално определяне на задължителни минимални тарифи, което е забранено от чл. 101, параграф 1 от ДФЕС.

В практиката на ВАС се приема, че високият материален интерес по делата за обжалване на РА не е определящ за размера на възнаграждението на юрисконсулта /определение № 7572/19.06.2024 г. по адм. д. № 1245/2024 г., определение № 6414/27.05.2024 г. по адм. д. № 10326/2023 г. /. Дължимото по делото възнаграждение е лишено от обезщетителната му функция, т.к. юрисконсултът не е получил възнаграждение, съизмеримо с възнаграждението при представителство от адвокат. Делото се отличава с фактическа и правна сложност, но претендираното възнаграждение за процесуалното представителство за органа е прекомерно. Няма пречка съдът служебно да намали размера на възнаграждението, като определи такъв под минимума, предвиден в Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа /В този смисъл Решение № 4125 от 04.04.2024 г. по адм.д. № 9209/2023 Г., I отд. на ВАС; Определение № 12459 от 19.11.2024 г. по адм. дело № 10582/2024 г. на ВАС и др./.

Предвид всичко изложено, Решение № 36100/03.11.2025 г., постановено по адм. дело № 20237010705293/2023 г. по описа на Административен съд София – град, следва да се допълни в частта за разноските, като на основание чл. 161, изр. 3 от ДОПК вр. чл. 226, ал. 3 от АПК на Дирекция ОДОП следва да се присъдят разноски в общ размер на 7 229 лева, която стойност, на основание чл. 3, ал. 3 във вр. чл. 12, ал. 1 вр. чл. 3 от Закона за въвеждане на еврото в Република България, е в размер на 3696,37 евро, от които 4000 лева или 2045,3 евро за юрисконсултско възнаграждение, съобразно указаната в производството по делото защита, както и 3 229 лева или 1651,07 евро, представляваща вноса по делото депозит за изготвяне на експертизи.

В посочения смисъл следва да се постанови определение по чл. 248 ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 248 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд София град, III отделение, 36-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПЪЛВА Решение № 36100/03.11.2025 г., постановено по адм. дело № 20237010705293/2023 г. по описа на Административен съд София – град, в частта му за разноските, както следва:

ОСЪЖДА „РОМПЕТРОЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], ет. 6, представлявано от изпълнителния директор А. К., да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика” – С. при ЦУ на НАП разноски по делото в общ размер на 7 229 /седем хиляди двеста двадесет и девет/ лева или 3696,37 / три хиляди шестстотин деветдесет и шест евро и 37 цента/ евро.

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: